

lade mig at læse op, hvad det veterinære Sundhedsraad siger om det Eftersyn, der anstilles for Øjeblikket i Henhold til de Ordre, de vedkommende have: „Naar det saaledes maa erkendes, at Sundhedseftersynet selv ved den omhyggeligste Udførelse ikke altid kan betrygge mod Indslæbning af Snive, ligger det nær at tænke paa, om man ikke burde paabyde Malleinprøve paa alle russiske Heste kort efter deres Indførsel. Efter de Erfaringer, man har gjort her i Landet, synes det at være utvivlsomt, at man ved dette Middel kan opdage Tilstedeværelsen af Snive.“ Her siges det altsaa, at selv med den omhyggeligste Iagttagelse af de nugældende Regler kunne vi ikke gardere os imod Snive ved det Eftersyn, som finder Sted; det kan kun ske, naar Eftersynet bliver støttet ved en Karantæne og en Malleinprøve. Det er lige saa meget det, jeg er Talsmand for, som for et rent og skært Forbud, som det ærede 11te kongevalgte Medlem tillagde mig. Jeg mener, at vi i Fremtiden bør være forskaanede for hvert Øjeblik at løbe Fare for, at den indslæbte Snive afstedkommer store Vanskeligheder og Tab baade for Staten og Landmændene.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Den ærede Forespørger fremhæver stadig, hvilken uhyre Skade der mulig kan ske. I sine første Udtalelser nævnte han, at hvis Sygdommen angreb meget kostbare Heste, vilde det blive en stor Erstatning for Staten at udrede. Jeg tror dog, at det er nok saa rigtigt at bygge sine Udtalelser paa det, der faktisk foreligger, og det, der foreligger i de sidste Aar, er jo ganske simpelt dette, at den Skade, der er sket, er meget ringe. At vi altid ville være noget udsatte for, at der indføres Snive, er jo sikkert nok, men det, der skal afvejes her, er, hvor store Indgreb man maa gøre i Omsætningsforholdene for absolut at hindre Indførslen, og jeg har nu den Opfattelse, at den Skade, der er sket, navnlig i de senere Aar, er ikke saa stor, at den kan begrunde et Indgreb fra Ministeriets Side i Omsætningsforholdene med Hensyn til Heste.

Hage: Den ærede Forespørger sagde, at jeg havde ikke Lov til at tillægge ham den Mening, at han ønskede et Forbud, for det havde han ikke udtalt. Den ærede Forespørger har ikke hørt, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at det stod mig ikke klart efter hans Udtalelse, om han ønskede et Forbud. Men i øvrigt vilde jeg ganske

vist sætte Pris paa, om han vilde udtale sig lidt tydeligere om, hvad det egentlig er, han ønsker der skal gøres, om det, hvis det ikke er et Forbud, saa er en Karantæne, eller hvad det overhovedet er, han ønsker, for at vi kunne faa at vide, om de Foranstaltninger, han tænker paa, ikke ville gøre Omsætningen saa stor Skade, at man af den Grund maa renoncere paa dens Gennemførelse.

Juul-Rysensteen: Den meget ærede Minister syntes at mene, at den Forespørgsel, som er stillet af det ærede Medlem her ved Siden af mig, var farlig lige over for Udlandet. Jeg mener, at Svaret, saaledes som jeg hørte det, fra den højtærede Minister var farligere end Forespørgslen, thi jeg fik næsten det Indtryk, at den højtærede Minister ikke kunde paastaa, at Snive ikke kunde opstaa her i Landet uden Smitte. Jeg har altid med Glæde set, at vort veterinære Sundhedsraad stærkt hævder, at den ikke kommer til Stede her i Landet uden Smitte. Jeg bryder mig ikke om, hvorvidt de Tal, som vise Tabet for den danske Statskasse, ere lidt større eller lidt mindre i saa og saa mange Aar. Vi have nemlig Erfaringer for, hvorledes andre Lande benytte ethvert Sygdomstilfælde her hjemme som et Paaskud til at drive deres indenlandske agrariske Sport, og det er af den Grund, jeg nærer de store Betænkeligheder med Hensyn til vor meget store og indbringende Hesteavl. Kan den højtærede Minister borge os for, at ikke en skønne Dag et eller andet Rige — jeg vil ikke nævne noget bestemt —, hvortil vi navnlig eksporterer Heste, naar det passer det, kan hitte paa at sige: Der forekommer idelig og idelig Snivetilfælde i den danske Stat; der foretages vel et veterinært Sundhedseftersyn, men meget hurtigt og meget flygtigt, saa hurtigt, at selve Sundhedsraadet siger, at det er utilstrækkeligt, idet man ikke, trods alle Prøver, paa saa kort Tid bestemt kan sige, om det vedkommende Dyr er smittefrit. Maa man ikke frygte, at vedkommende Land, i hvis Interesse det ligger at svække vor Hesteudførsel, vil sige: Det maa vi tage os i Agt for, og at de Agrarer, som have Magten i det vedkommende Land, ville tilføje: Lad os ikke rent forbyde Indførslen, men lad os indføre saadanne præventive Foranstaltninger, at det bliver saa at sige umuligt at udføre Heste fra den danske Stat til os. Deri ligger den store Fare, og det er det, man afværger ved strengere Foranstaltninger, idet man